

afsluttes med betækningsafgivelse. Udvalget henviser i den forbindelse til bemærkningerne i betænkningen fra folketingsåret 1996-97 over forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen (B 108) om, at ethvert udvalg har mulighed for at beslutte, at et forslag ikke færdigbehandles med afgivelse af betænkning inden mødeperiodens ophør, hvis udvalget finder, at det ikke har været muligt at gennemføre en forsvarlig behandling.

Udvalget finder dog samtidig, at en længere tidshorisont for planlægning af Folketingets arbejde så vidt muligt også bør omfatte anden- og tredjebehandlinger. Det forudsætter, at udvalgene planlægger udvalgsarbejdet og påser en overholdelse af de tidsfrister for besvarelse af udvalgsspørgsmål, som foreslås indsat i Folketingets forretningsorden, eller at udvalgene indgår realistiske aftaler med ministrene om, hvornår der kan forventes svar på udvalgsspørgsmål. Det forudsætter ligeledes, at udvalgene jævnligt drøfter det forventede tidspunkt for kommende betækningsafgivelser, så dette kan fastsættes med den sikkerhed, som er nødvendig, hvis det skal have mening at indføre oplysningerne i en plan/mødeoversigt, samtidig med at der tages hensyn til den politiske proces og sikres den fornødne tid til en kvalitativ behandling af forslagene. Hvis udvalgene som foreslået ovenfor har jævnlige politiske drøftelser og ikke, som det ofte er tilfældet nu, alene har politisk drøftelse og afgivelse af betænkning i ét og samme møde, vil udvalgene kunne fastsætte et realistisk tidspunkt for betækningsafgivelse, der giver udvalgets medlemmer den fornødne tid til at forberede eventuelle ændringsforslag og udtalelser i betænkningen.

d. Indholdet af udvalgenes betænkninger

Vedrørende indholdet af udvalgenes betænkninger har arbejdsgruppen foreslået, at det skal fremgå af en betænkning, hvis udvalget f.eks. har haft en bestemt forståelse af en bestemmelse i et lovforslag eller andre forudsætninger af betydning for den efterfølgende fortolkning af loven. Når det er relevant, bør betænkningen derfor udbygges.

Udvalget kan tilslutte sig arbejdsgruppens bemærkninger om indholdet af udvalgsbetænkninger. Udvalget finder, at det yderligere bør overvejes, om der er grundlag for at foreslå andre ændringer i udformningen af udvalgenes betænkninger.

F.eks. må de krav, der stilles til lovforslags udformning i et sprog, der er så let at tilegne sig for brugerne som muligt, også omfatte betænkninger.

Indledningen i udvalgenes betænkninger er efterhånden blevet meget standardiseret. Betænkningernes generelle informationsværdi og retskildeværdi ville blive øget, hvis betænkningerne indeholdt en beskrivelse af udvalgets arbejde med lovforslaget og omtale af de emneområder, der særligt har været overvejet i udvalgene.

Optryk af bilag i betænkningen drøftes sjældent særskilt i udvalget. De dele af henvendelser eller besvarelser af udvalgenes spørgsmål, som har haft særlig betydning for udvalgets eller en del af udvalgets medlemmers stillingtagen til lovforslaget, kunne fremhæves tydeligere ved citering enten i betænkningens indledende bemærkninger eller som begrundelse for et flertals eller et mindretals indstilling til lovforslaget.

Der har efterhånden udviklet sig den praksis i udvalgene, at partiernes begrundelse for indstillingen til lovforslaget (i daglig tale kaldet betækningsbidrag) ikke foreligger, inden udvalget afgiver betænkning. Det indebærer, at partierne ikke kan forholde sig til andres bemærkninger, og reducerer dermed værdien af betænkningen. Rent praktisk indebærer en efterfølgende udformning af udtalelser desuden, at færdiggørelsen af den endelige betænkning forsinkes, så offentligheden først får kendskab til betænkningen 2-3 dage efter det udvalgmøde, hvori den er afgivet. Udvalgene bør tilstræbe, at betækningsbidrag er udarbejdet, inden udvalget afgiver betænkning.

e. Bistanden til udvalgsarbejdet

Udvalget har drøftet den bistand, der er til rådighed for udvalgene, og om der er behov for en styrkelse af denne bistand.

Bistanden til udvalgene blev udvidet i 1995. Fastlæggelsen af, hvilke områder der skulle styrkes, skete i dialog med partigrupperne og udvalgene. Det blev i høj grad overladt til hvert udvalg at tilpasse udvalgssekretærernes opgaver til de forskellige behov i udvalgene. Bestemmelsen i forretningsordenens § 8 foreslås tilpasset de ændrede opgaver.

Udvalgene har ikke samme antal medarbejdere til rådighed. Nogle udvalg har 2 udvalgssekretærer, nogle har 1 sekretær, og andre udvalg har en udvalgssekretær til rådighed, der samtidig beskæftiger sig med andre udvalg eller andre opga-